

Marti, 20 martie 2019, deputatul PMP Constantin Codreanu, președinte al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării, a prezentat, în Camera Deputaților, o declarație politică privind Biserica Ortodoxă Română, singura Biserică ortodoxă din spațiul ex-comunist, care nu a recunoscut încă oficial și canonic martiriul fiilor săi din secolul XX, transmite Romanian Global News.

Deputatul Constantin Codreanu a ținut să punteze: "Domnule președinte, distinși colegi, agenția oficială de știri a Vaticanului ne-a anunțat că ieri, 19 martie 2019, Papa Francisc al Romei l-a primit în audiență pe cardinalul Angelo Becciu, prefect al Congregației pentru Cauzele Sfinților. În cadrul audienței, Papa Francisc a autorizat Congregația să promulge, printre alte decrete, și decretul privind "recunoașterea martiriului slujitorilor lui Dumnezeu Valeriu Traian Frențiu, Vasile Aftenie, Ioan Suciu, Tit Liviu Chinezu, Ioan Bălan, Alexandru Rusu și Iuliu Hossu, episcopi români greco-catolici uciși din ură față de credință în diferite locuri din România, între 1950 și 1970". Proclamarea oficială a acestor beatificări de martiri români va fi făcută cu ocazia apropiatei vizite a Suveranului pontif în țara noastră.

Prin acest gest, Biserica Romano-Catolică, numeric minoritară din România, ne oferă un exemplu bun și ne dă o lecție pe care trebuie să o însușim. Sperăm că Suveranul pontif va trata cu aceeași atenție și martiriul preoților greco-catolici români răpuși de un alt regim ateu, cel horthyst, și că nu este departe ziua când acești martiri vor fi beatificați.

Biserica Ortodoxă Română, ca Biserică națională și majoritară, rămâne, la ora actuală, singura Biserică ortodoxă din spațiul ex-comunist care, pentru motive greu de înțeles, nu a recunoscut încă oficial și canonic martiriul fiilor săi din secolul XX.

Primii martiri români din secolul XX au fost transnistreni, basarabeni și bucovineni. Voi aminti că în ultimii doi ani am abordat în mod repetat la această înaltă tribună parlamentară chestiunea privind necesitatea cercetării, în vederea canonizării, a vieții primilor preoți și credincioși martirizați de comuniști în 1940-1941 și, ulterior, în cele 11 județe de răsărit și de nord ale României, anexate de către fosta URSS. În prima zi a ocupației sovietice, 28 iunie 1940, zeci de preoți, călugări, credincioși și credincioase, inclusiv copii din Basarabia, Nordul Bucovinei și ținutul Herța, au fost martirizați pentru credința lor creștină.

Ulterior, mulți preoți și preotese, călugări și călugărițe, credincioși și credincioase din Basarabia, Nordul Bucovinei și ținutul Herța au fost arestați, schingiuiți, condamnați la ani grei de temniță sau muncă silnică ori deportați în interiorul imperiului ateu sovietic, în special, în Siberia și Asia Mijlocie. Foarte mulți dintre acești creștini nu s-au mai întors în locurile natale, fiind martirizați de către bolșevicii sovietici în închisori, lagăre sau deportați. GULAGUL e plin de sfinți martiri români.

Printre acești preoți este și părintele protoiereu mitrofor Alexandru Baltaga de la Călărași, supranumit de Gala Galaction "Luceafăr al Bisericii basarabene" și "Patriarh al preoților din Basarabia", singurul cleric membru în Sfatul Țării, delegat oficial de Congresul Eparhial din Chișinău, care a votat unirea Basarabiei cu patria mamă România la 27 martie 1918. Părintele Alexandru Baltaga și-a primit cununa muceniei în detenție, în capitala Tatarstanului, Kazan, în ziua de 7 august 1941, la 80 de ani.

La 3 decembrie 1943, Mitropolitul locotenent al Basarabiei, Efrem Enăchescu, emitea ordinul circular nr. 16649 către toți clericii din parohii. În acel ordin circular se spunea, între altele: "În timpul ocupației sovietice (1940-1941) mulți clerici basarabeni și numeroși creștini devotați Bisericii au fost martirizați, schingiuiți sau deportați de stăpânirea ateistă. În vederea întocmirii unui MARTIROLOG al Bisericii basarabene, vă invităm a proceda de urgență la adunarea datelor necesare cu privire la acești clerici și credincioși – stabilind cu precizie când, unde și în ce împrejurări au suferit aceștia din cauza prigoanei dezlănțuite de cei fără Dumnezeu. Preoții vor face descrierea pe baza mărturiilor și declarațiilor date în scris de rudele, vecinii și consătenii celor care au suferit din cauza bolșevicilor".

Timpul și împrejurările nefericite nu au mai îngăduit colectarea și sistematizarea informațiilor necesare întocmirii aceluia Martirologiu al Mitropoliei Basarabiei, așa cum și-a dorit-o Mitropolitul Efrem Enăchescu.

Toate Bisericile Ortodoxe naționale care au trecut prin nefasta experiență a prigonirilor de către comunismul ateu și-au canonizat de mulți ani martirii din acea perioadă. Este vorba despre mii și mii de canonizări, adică de recunoașteri oficiale a sfințeniei fiilor lor. Singura excepție notabilă este Biserica Ortodoxă Română.

Noi, românii, și mai ales românii din cele 11 județe ale României ocupate de fosta URSS,

Scris de București, România / Romanian Global News
Joi, 21 Martie 2019

apărem în contrast maxim cu toate celelalte națiuni și Biserici Ortodoxe surori, refuzând deocamdată recunoașterea oficială a sfinților martiri răpuși de comunismul ateu în secolul XX.

Aici este bine să pomenim și nevoia recunoașterii canonice a martiriului preoților și credincioșilor uciși pentru credința ortodoxă în Transilvania de Nord, sub regimul ateu horthyst.

Este ciudat să observăm că Biserica Ortodoxă Română, pe toată întinderea sângerosului secol XX, a canonizat doar doi sfinți, ambii din afara actualelor granițe ale țării: Sfântul Ioan Iacob Hozevitul și Sfântul Ierarh Dionisie Erhan.

Această situație le lasă străinilor impresia falsă cum că românii ar fi o națiune incapabilă de jertfă în numele unor idealuri superioare ca cele evanghelice. Dar și impresia că am fi o națiune incapabilă să-și valorifice propria istorie, așa cum o fac alte națiuni și Biserici. Mai grav este că Biserica Ortodoxă Rusă și Biserica Ortodoxă Ucraineană, într-o nefericită tendință de confiscare identitară pentru rațiuni de moldovenism antiromânesc, rezistă cu greu ispitei de a i se substitui Bisericii Ortodoxe Române în obligația ei firească de canonizare a martirilor români uciși din ură pentru credință începând cu 28 iunie 1940. Nimic nu consolidează mai bine o jurisdicție bisericească decât sângele martirilor pentru Hristos din acea jurisdicție.

Umila noastră părere, împărtășită de majoritatea românilor de rând, este că a venit timpul ca și Biserica Ortodoxă Română, a doua ca mărime în ansamblul Ortodoxiei, care se situează, în general, pe ultimul loc în rândul Bisericilor autocefale ca număr de sfinți, să purceadă la recunoașterea în chip canonic a sfinților martiri basarabeni, nord-bucovineni, herțeni, dar și transnistreni, precum și a celor din interiorul României, răpuși de mână atee.

Amânând la nesfârșit rezolvarea acestei chestiuni de importanță strategică, descurajăm poporul român, îl facem pradă ușoară spiritului vremii și lăsăm loc pentru improvizații păguboase. Nu există nicio justificare pentru asemenea amânări pe care mulți le înțeleg drept eschivare sau omisiune voită. Este o mare greșeală că nu ne canonizăm martirii.

Biserica noastră națională este în mare măsură responsabilă de tonusul sufletească al întregii națiuni, de aici, din țară, și din afară. A venit timpul ca martirii români din secolul XX să fie recunoscuți oficial și canonic. Avem nevoie de asemenea decizii înțelepte, cu efect etnopedagogic excepțional, dar și cu efect de coagulare și ordonare a energiilor sufletești ale

Deputatul Constantin Codreanu: "Greșeala de a nu ne canoniza martirii. Suntem singura națiune preponderant

Scris de București, România / Romanian Global News
Joi, 21 Martie 2019

românilor. Așa să ne ajute Dumnezeu!".